

avtotehna

GLASILO

Št. 4

LETO 1

OKTOBER 1975

O naši mladini

Morda bi uvodnik s takim naslovom moral napisati nekdo iz mladinske organizacije Avtotehne. Pravim »morda« zato, ker smo v dosedanjih številkah dovolj pozivali k sodelovanju vse in razume se tudi mladino. To smo storili tudi zaradi večje preglednosti o dejavnosti mladincev v podjetju. No, kakor koli že je, za tak uvodnik se nisem odločil čisto slučajno. Mislim, da je danes stabilizacija naloga mladinske organizacije.

Dozdeva se mi, da delo naše mladine premalo čutimo, mogoče ga nehoti puščamo na drugem tiru, ne vem. Mogoče pa sem premalo, da ne rečem napačno informiran. Če sem, potem je to le mladini in nam vsem v korist. Kako sem sploh prišel na idejo, da pišem o mladini. Z malo pozornosti. Vsi faktorji, ki pogojujejo izvedbo stabilizacije (storilnost, ekonomičnost, disciplina, varčevanje itd.), so v končni liniji vezani na čim višjo šolsko izobrazbo — se pravi strokovnost. No, in ko sem zbiral podatke, koliko mladincev se etvetualno dopolnilno izobražuje (upoštevajoč tiste, ki svoj poklic že imajo), sem prišel do rezultata — minimalno. Težko je celo izračunati procent, če vemo, da je v našem podjetju 174 mladincev, od tega samo 36 v organizaciji soc. mladine Jugoslavije).

Toliko, sicer na kratko, o stanju izobraževanja. In ker je temu tako, nam mora biti jasno, da je aktivno sodelovanje mladincev v vseh samoupravnih organih in družbeno političnih organizacijah našega podjetja minimalno, razen v športni aktivnosti.

Ali mogoče bolje povedano, oceno razmerja med številom mladincev 174 (kolona 9) in številom sodelujočih (kolona 4 ali 5 ali 8) mora nekdo dati. Prepričan sem, da vemo kdo. Za moje osebno opažanje je zanimiv podatek iz TOZD II, kjer je od 32 mladincev samo eden aktiven. Res pa je, da se marsikateri naš mladinec tako ali drugače udejstvuje izven podjetja — se pravi na svojem terenu. Zadovoljiv je podatek samo v koloni 8 »šport« 68 mladincev ali 31%. Zadovoljiv predvsem, če upoštevamo, da so porabljena sredstva za to dejavnost pri nas minimalna. Človek pač razmišlja, da bi taki ljudje lahko bolj številčno sodelovali tudi v drugih dejavnostih, če upoštevamo izrek Rimljanov: »MENS SANA IN CORPORE SANO«, zdrav duh v zdravem telesu.

Savo Žigon

O družbeni prehrani

SKLEP DS PODJETJA:

Delavski svet podjetja je na svoji seji dne 7. 10. 1975 sprejel predlog o ureditvi družbene prehrane v našem podjetju, kot mu ga je predložil Splošni sektor. Tu ga v celoti objavljamo.

Delavskemu svetu podjetja predlagamo, da s svojim sklepom odobri naslednji predlagani način organizacije družbene prehrane v delovni organizaciji:

1. V delovni organizaciji je trajno in enotno organizirana družbena prehrana zaposlenih delavcev.

TOZD in DSSS regresirajo prehrano delavcev na delovnem mestu v skladu s sindikalno listo SR Slovenije z regresom v višini 200 din na zaposlenega delavca.

Regres za prehrano delavcev na delovnem mestu se izplačuje mesečno v obliki bonov za malico za posamezne delovne dni in z veljavnostjo, omejeno na tekoči mesec.

2. Družbena prehrana delavcev TOZD in DSSS, zaposlenih v organizacijskih enotah v Ljubljani, je zagotovljena v okviru internih bifejev na Titovi 36, Celovški 228 in Celovški 175.

Družbena prehrana delavcev v organizacijskih enotah izven Ljubljane je urejena smiselno enako kot prehrana delavcev v Ljubljani s

tem, da se organizira v sodelovanju s samostojnimi obrati družbene prehrane v kraju sedežev teh organizacijskih enot.

Za organizacijo družbene prehrane je zadolžen in pristojen obrat družbene prehrane v DSSS.

3. V okviru organizirane družbene prehrane delavcev organizacijskih enot TOZD in DSSS s sedežem v Ljubljani se zagotavlja naslednji način in obseg poslovanja internih bifejev:

Interni bifeji strežejo lahko s toplo in hladno malico ter brezalkoholnimi pijačami.

Cene jedil in pijač se formirajo na osnovi nabavnih cen.

Cene v bifejih formira oz. ugotavlja obrat družbene prehrane samostojno in jih objavlja na cenikih, ki so na vpogled v vsakem bifeju.

Delavci plačujejo v bifejih z boni za malico in z denarjem. Obrat družbene prehrane na cenikih objavi informativno vrednost bonov za malico, ki služi za orientacijo delavcem in za obračun obraza družbene prehrane.

Bifeji strežejo s toplo in hladno malico ter brezalkoholnimi pijačami delavcem posameznih organizacijskih enot po urnikih, ki se določijo za vsak posamezni bife, upoštevaje njihov določeni obratovalni čas.

Obratovalni čas bifejev je od 9. do 12. ure dnevno ob

delavnikih, razen na Titovi 36, kjer je obratovalni čas ob torkih od 9. do 13. ure. Razen tega je bife na Celovški 228 odprt tudi ob sobotah od 8.30 do 9.30.

V okviru predvidenega obratovalnega časa je urnik za koriščenje malice v bifeju poslovne stavbe na Titovi 36 naslednji:

TERMIN	ZAPOSLENI V
9.00—9.30	klet, medpritičje, pritičje in Titova 25
9.30—10.00	prvo, četrto in polovica petega nadstropja po dogovoru zaposlenih delavcev
10.00—10.30	drugo, tretje ter polovica petega nadstropja
10.30—12.00	zamudniki

Zaposleni na Celovški 228 koristijo storitve internega bifeja po naslednjem razporedu:

TERMIN	ZAPOSLENI V
9.00—9.30	konsignacija OM
9.30—10.00	servis OM
10.00—10.30	servis Opel
10.30—11.00	konsignacija GM in Notranja trgovina
11.00—12.00	zamudniki

Urnik bifeja na Celovški 175 se določi naknadno. Izven dogovorjenega urnika interni bifeji delavcem ne strežejo.

10 let OM servisa

V septembru mesecu je bivši OM servis, sedanji Servis komercialnih vozil, praznoval 10. obletnico obstoja. Začel je, kot mnogo drugih delovnih organizacij, pravzaprav iz nič. V skromnih delovnih razmerah, v barakah za Gospodarskim razstaviščem, v težkih delovnih pogojih s komaj dvema zaposlenima. Vendar pa je OM servis sčasoma z lastnimi silami in s pomočjo Avtotehne ter Sektorja komercialnih vozil prerastel te začetne težave. Povečalo se je število zaposlenih, pa tudi delovne prostore smo razširili.

Prelomnico v delovanju Servisa komercialnih vozil predstavlja leto 1969, takrat je prišlo namreč do preselitve

v nove delovne prostore, na novo lokacijo na Celovški cesti 228. Pa ne samo to, to leto je tudi leto naraščanja naše poslovne uspešnosti, saj naši statistični podatki kažejo od takrat neprestani porast tudi v finančnem smislu. Število zaposlenih pa se je povečalo tako, da je danes v našem servisu 65 redno zaposlenih, v uku pa je trenutno tudi 17 vajencev.

V okviru našega servisnega delovanja smo se uspešno vključili v dosedanje gospodarsko politiko, oziroma uspešno izvršujemo zastavljena načela samoupravljanja. Naš namen pa je, da bomo tudi v prihodnje tako kot vse ostale delovne organiza-

(Nadaljevanje na 8. strani)

Prostorl servisa na Celovški 228

POJASNILO NA ČLANEK

»CELOVŠKA CESTA 175 ali BOSCH SE SELI«

Pobudo za ta članek mi je dal prispevek TOZD III v drugi številki »Glasila« z naslovom »Celoška cesta 175 ali Bosch se seli«. Prepričan sem, da vsi člani kolektiva ne vedo, kam so šla tako ogromna sredstva, ki so jih ustvarile posamezne TOZD, oziroma bivši sektorji podjetja. Zastopstvo Bosch, kot je v članku navedeno, je v devetih letih zaslužilo provizijo 6.730.000 DM. Če od te vsote odštejemo ca. 60% za njihove plače in za vse režijske stroške, je ostalo za sklade ca. 3.100.000 DM ali pa po današnjem kursu preračunano v dinarje ca. din 21.300.000.—. Iz tega sledi, da je znašal povprečni letni zaslužek ca. din 2.370.000.—. To pa še ni vse, zastopstvo je vzporedno tudi z dinarsko prodajo ustvarjalo dohodek. Po podatkih analitske planskega oddelka so znašali njihovi skladi letno ca. 2.000.000 do 3.000.000.— din, seveda preračunano na današnjo vrednost.

Zanimiva pa je realizacija plana investicij Avtotehne v preteklih letih. Vzemimo primer zadnjih dveh let, ko je investicijska dejavnost pri nas precej stagnirala, in sicer:

Povečanje osnovnih sredstev, oziroma aktivirane investicije v letu 1973 znašajo 8.429.301,95 din, v letu 1974 pa 14.046.165,40. Za leto 1975 je po planu predvidenih din 19.000.000. Z ozirom na stabilizacijske ukrepe pa se bo ta vsota verjetno zmanjšala.

V primerjavi s temi dvemi leti bi Bosch investiral ca. 25%, če bi vse sklade vložil v investicije in če ne bi angažiral sredstev še za druge namene. Najbolj nas zanima, kaj je v glavnem Avtotehna v zadnjih 9 letih investirala, v katere objekte in opremo. Tako bomo tudi videli, ali je katerakoli TOZD prikrajšana z ozirom na ustvarjena sredstva in kar je zelo važno, z ozirom na njen perspektivni razvoj, ker z zasluženimi laborikam se ne moremo in ne smemo preživljati.

DSSS upravlja sorazmerno z ogromnimi osnovnimi sredstvi. Pri tem so všteta tudi vsa predstavništva. Ta sredstva bi se tehnično morala razdeliti procentualno na osnovna sredstva vseh TOZD.

Če izločimo osnovna sredstva DSSS, vidimo, da ima TOZD III v posesti ca. 20% vseh osnovnih sredstev. Pri vsem tem se čudim, da firma Bosch postavlja zastopstvo na kocko, kot je to v članku »Glasilo dve« navedeno. Prav tako bo izguba sedanjih prostorov nadomeščena z lepšimi in večjimi. Organizacija razmestitve in ekonomični izkoristek prostorov pa je zadeva sposobnosti vsake posamezne TOZD.

Objekt na Celovski cesti je bil takoj, ko se je OPEL servis preselil, dodeljen

TOZD III oziroma bivšemu sektorju za Elektroproizvode. Ni pa bil nekaj let najmanj 60—70% izkoriščen.

Prostore v Zagrebu, Petrinjska 51, je skupščina občine prepovedala uporabljati za konsignacijsko skladišče in pisarne. Zahtevala je, da mora biti tam samo trgovinski lokal z ugledno izložbo. V TOZD III so to uvedli in je Avtotehna na njen predlog takoj kupila nove, večje in bolj praktične prostore v ulici Proleterskih brigad v skupni izmeri 240 m². Še več, TOZD III je dobila še celoten poslovni prostor v Ilici 13, kjer obstaja tudi izložbeni prostor. Dalje je v Beogradu v zameno za prostore v Galsworthyjevi isti TOZD dobil prostore v medetaži v Kosovski-Kondini ul., ki so neprimerno boljši. Ni pa mi jasno zakaj so prostori v Galsworthyjevi ul. ostali nekaj let prazni. Ali ni škoda?

Da se povrnemo na »Boschevo hišo« na Celovski 175. Ta objekt še ni popolnoma gotov, ker je imela komisija za tehnični prevzem pripombe na napake, ki obstajajo v starem delu zgradbe in jih moramo odpraviti. Tudi re-

klamni napisi še niso gotovi, zato prosim še malo potrpljenja. Sicer napis Bosch in Blaupunkt še obstaja in je na sliki v članku Glasila 2. dobro viden. Kljub temu bomo napravili bolj ugledno in vidno reklamo, da bodo stranke že od daleč videle, kaj Avtotehna nudi v teh prostorih. Povsod imamo reklamne napise, pa da jih na tem objektu ne bi bilo! Kako važna je reklama, je kolektiv Avtotehne sam videl zato ima posebnega strokovnjaka, ki je zadolžen samo za to.

Pripombe v članku Glasilo 2., da kolektiv TOZD III ni bil informiran pravočasno o funkcionalnosti prostorov ter da ni uspel priti do generalnega direktorja, kateremu bi v prisotnosti vodje investicij povedal svoje pripombe, me čudi. Kakšno samoupravljanje je to? Ali res ni nihče iz TOZD III znal organizirati takega sestanka?

Vrnimo se malo nazaj na pripravo dokumentacije za gradnjo na Celovski 175.

DS podjetja je na svoji 18. redni seji 13. 6. 1972 odobril gradnjo na Celovski 175 z namenom, da se bo sektor

Elektroproizvodi preselil tja z vsemi pisarnami, servisom in konsignacijskim skladiščem. Se pravi, skoncentriral bo vso svojo dejavnost na enem mestu. Zato smo pripravili vse načrte, izvršila se je licitacija za gradnjo, vendar do realizacije ni prišlo, ker ni bilo na razpolago dovolj finančnih sredstev.

24. 4. 1973, je na podlagi finančno ekonomskega izračuna službe za organizacijo in plan in posebne utemeljitve takratnega sektorja za Elektroproizvode in Elektroniko DS podjetja ponovno odobril gradnjo na Celovski cesti 175, seveda s pogojem, da se bo gradnja začela, čim bodo zbrana potrebna finančna sredstva. Tako se je izgradnja začela po planu šele leta 1974. Dne 13. 5. 1974 je direkcija imenovala komisijo za dokončno izdelavo elaborata za to gradnjo. V tej komisiji so bili tovariši Čuk, Grünfeld, Tominec, Lovšec in Erzin. Ta komisija je predlagala dve varianti.

Po prvi bi se preselil komplet sektorja Elektroproizvodov (komercialna in konsignacija) iz Titove 36. Tako bi ta sektor zasedel celotni objekt brez vsakega partnerja in perspektivni razvoj tega sektorja bi bil zagotovljen, saj bi dobil 50 m² več. S tem pa ne bi bil rešen sektor Elektronike. Po drugi pa naj bi sektor za Elektroproizvode preselil samo konsignacijo in trgovino iz Titove 36, Elektronika pa naj bi zasedla na Celovski 175 eno etažo v skupni izmeri 322 m². Seveda s pogojem, da organizira svoj servis, konsignacijo in začetek lastne proizvodnje. Tako bi skoncentrirali vse na enem mestu in problem Elektronike bi bil rešen za dobo petih let. Ostalo pa bi dejstvo, da vprašanja prostorov Notranje trgovine ne bi bilo rešeno.

Ker pa sta imeli obe TOZD prevelike zahteve, je direkcija dala nalog, naj se izdela točna analiza potreb po prostorih. Vsaka TOZD je tako potrebo po skladiščnih prostorih izdelala na osnovi odobrenega limita zaloga, za pisarniške prostore pa po primerjavi z obstoječim stanjem, čeprav so ti večji od običajnih normativov.

Tako je TOZD III izkazala potrebo 526 m² za konsignacijsko skladišče, temu pa smo dodali že 50 m² za manipulativni prostor, torej skupno 576 m². Na Celovski 175 pa bo na razpolago 608 m², torej za 32 m² več kot je potreba. Ista TOZD je za pisarniške prostore nakazala potrebo po 377 m², dodeljeno pa ji bo 410 m², računajoč, da je 36 m² pisarn v pritličju izložbeni prostor.

TOZD IV bo zasedla za servis 83 m², za priručno skladišče 18 m², ostane pa ji še prostor, mišljen za pisarne konsignacije. Svoj pro-

stor za konsignacijo pa bodo dobili na Titovi 36.

Pisec članka omenja, da bo dobil »Storno« za skladišče in servis na Celovski 175 63 m². Kje je dobil številke? »Storno« bo zasedel skupno 124 m² (upoštevajoč prej omenjenih 23 m²). Ali ni za njihovo delo in razvoj več kot dovolj, če sedaj zaseda na Celovski 228 le 64,8 m², kjer ima tudi pisarno konsignacije s štirimi ljudmi. Torej je za Elektroniko dobro preskrbljeno in vprašanje prostorov zanjo že zelo ugodno rešeno.

O pravočasni informiranosti kolektiva TOZD III o razdelitvi prostorov na Celovski 175 ne morem veliko govoriti, ker mi to ni znano. To je nezaupanje, očitno, ki ga mora kolektiv TOZD III rešiti sam, ker je sicer kršen način samoupravljanja. Znano pa mi je, da je bivši direktor TOZD III konzultiral v moji prisotnosti nekateri referente in postavil program izdelave načrta za interier. Ta načrt je omenjeni direktor podpisal, razen za drugo nadstropje, ker se ni strinjal, da bi tam imela Elektronika svoje prostore. Zato je ta del načrta podpisal bivši generalni direktor.

Glede prostorov in razdelitve istih (na Celovski 175) pa danes še ni prepozno. Je pa to stvar TOZD III same. Vse dodeljene prostore lahko po svoje funkcionalno razdeli, kot misli, da je najbolj pravilno. Organizacija lastne notranje trgovine pa zahteva dodatne investicije, še več, verjetno delno rušenje nove opreme v lokalu.

Pisec članka TOZD III navaja, da je kljub večji kvadraturi na Celovski 175 prelo prostora, predvsem zaradi nefunkcionalne in neracionalne razdelitve. Veliko je nekoristnih površin (veliko prehodnih prostorov). Škoda da pisec ni bolj konkreten. Prizidek z nadzidavo, za katerega je bila gradnja odobrena, ni mogel biti bolj ekonomsko in racionalno postavljen, kajti površina hodnikov je minimalna napram koristnim površinam, saj odpadnanje (na hodnike) samo 6% skupne neto uporabne površine. Ali ni to malo? Dostopni v prostor pač morajo biti! Problem prostorov za razne dodatne referate, ki jih TOZD III po programu predvideva, bo pač moral reševati v duhu programa stabilizacije z obstoječim stanjem. Za te pa je dovolj prostora.

Verjemite mi, nisem hotel biti oster. Vesel pa sem, da se je razvila kritika. Nič ni še prepozno, vse se da rešiti na osnovi zdrave in konstruktivne kritike. Le tako bomo dosegli prave rezultate, kajti star pregovor pravi »več ljudi več ve«!

Franc Čuk,
dipl. gradb. ing.
vodja investicij

GRADNJA OBJEKTOV Z OPREMO ZADNJIH 9 LET

Ljubljana	din
Celovška cesta 228	62.320.000.—
Titova 36 in 40	36.560.000.—
Celovška cesta 175 (dograditev)	6.500.000.—
Titova 25 (ureditev)	500.000.—
Zagreb	
Predstavništvo Jurišičeva	1.260.000.—
Trg. lokal Petrinjska	940.000.—
Servis Bosch Leningradska	300.000.—
Konsig. Bosch Proleterskih brigad	990.000.—
Beograd	
Poslovalnica Kosovska	5.840.000.—
Nakup zemljišča	6.270.000.—
Oprema FIAT konsignacije	210.000.—
Oprema GM konsignacije	710.000.—
Sarajevo	
Predstavništvo z lokalom	1.160.000.—
Split	
Predstavništvo z lokalom	880.000.—
Rijeka	
Predstavništvo z lokalom	3.990.000.—
Skopje	
Predstavništvo z opremo	930.000.—
Skupaj torej 129.360.000.— din. Razdelitev teh sredstev po TOZD pa izgleda takole:	
	din
TOZD I.	27.160.000.—
TOZD II.	27.180.000.—
TOZD III.	20.240.000.—
TOZD IV.	10.900.000.—
TOZD IV.	17.180.000.—
DSSS	26.700.000.—

SKUPAJ 129.360.000.— din

naša predstavništva

ZAGREB

ništva, u poslovnicu TOZD I, u poslovnicu TOZD II i u poslovnicu TOZD IV.

U Ilici 13, radi poslovnicu TOZD III, u Petrinjskoj 51, radi poslovnicu TOZD V, dok su Leninjgradska i Proleterskih brigada bb, servis i konsignaciono skladište TOZD III.

U ovoj godini sve poslovniče rade prema predviđenom planu, samo pojedine neće plan ispuniti u potpunosti zbog nastalih restriktivnih mjera kot uvoza široke potrošnje i rezervnih dijelova.

Predstavništvo Zagreb radi uglavnom na obradi tržišta za prodaju principalovih proizvoda, koji su na njegovom poslovnom teritoriju dobro uvedeni zbog jakog industrijsko ekonomskog potencijala naše regije.

Da bi predstavništvo efikasno djelovalo bilo bi potrebno da se nalazi na jednom mjestu, kako bi se izvršavala bolja raspodjela rada i kadrovska ušteta. Za ostvarenje takvog predstavništva, potrebna su veća novčana sredstva, a osim toga morali bi sa smještajem otići izvan centra grada, što bi za sada šteti poslovanju.

Zbor radnih ljudi predstavništvo Zagreb je na svojoj sjednici osnovao sindikalnu podružnicu sa izabranim odborom, preko kojeg se vrši sva društvena i politička aktivnost predstavništva.

Šef predstavništva v Zagrebu tov. Berislav Švager

Predstavništvo Zagreb se nalazi u novo kupljenim prostorijama u Jurišićevoj 2a, osim toga predstavništvo je locirano sa svojim službama u Ilici 13, Petrinjskoj 51, Leninjgradskoj 109 i Proleterskih brigada 66.

Ukupno zaposleno 27 radnika, od toga na lokaciji Jurišićeva 2a, — 11 radnika, Ilici 13 — 6 radnika, Leninjgradskoj 109 — 4 radnika i u Petrinjskoj 51 — 6 radnika.

U Jurišićevoj 2a, radi 11 ljudi, koji rade u OZD Avto-tehni i to u Upravi predstav-

Del našega predstavništva v Zagrebu

Idejna razsežnost glasil delovnih organizacij

Ko razpravljamo o tem ali onem vidiku problematike občil, gre največkrat za televizijo, radio in velike središčne časopise ter revije. Manj se ukvarjamo z vprašanji pokrajinskih, lokalnih listov, medtem ko glasila delovnih organizacij skoraj vedno ostajajo v senci. Za to območje tiskane besede je vse premalo zanimanja in zato tudi problematika idejnopolitične in nazorske funkcije glasil ni bila deležna tiste pozornosti, ki jo zasluži; številni njeni vidiki so ostali nedomišljeni.

Pomen teh občil ni velik le zaradi njihove številčnosti (saj skoraj ni večje delovne organizacije, ki ne bi imela vsaj skromnega informativnega biltena), pač pa je njihova glavna teža v dejstvu, da so delovnim ljudem od vseh občil najbliža.

Kaj mislimo v tem primeru z »bližino«? Predvsem takšno ali drugačno emotivno obeležje navezanosti delavca na njegovo delovno organizacijo, na kolektiv, na svoje lastno delo in na dosežke te dejavnosti. Mladim je delovni kolektiv zelo pogosto odločilno področje uveljavljanja in zadovoljevanja njihovih socialnih potreb, posebno potrebe po afirmaciji. Starejšim, na delovno organizacijo navezanim delavcem, nudi te predvsem občutje gotovosti in neredko jo doživljajo kot dosežek lastnih naporov. Skratka, z bližino mislimo na neposrednost ter specifično čustveno komponento v komuniciranju.

Tako ni nič nenavadnega, če list, ki pojasnjuje dogajanja v lastni delovni organizaciji, ki piše o sodelavcih in znanih, o veliki in drobni problematiki kolektiva, o dejavnosti in strokovnih vprašanjih, ljudje radi bero. Doma posegajo po njem otroci, ker jim lahko pomeni nekaj otipljivega v zvezi z veljavo njihovih staršev. Upokojencem pomenijo glasila dragoceno vez z nekdanjimi sodelavci in z delovnim procesom, ki vre iz njihovih stvaritev. Dogaja se, da ljudje hranijo te liste več let ali celo desetletja.

Nobenega dvoma torej ni, da je vpliv teh občil velik in da zasegajo celo vrsto kategorij bralcev, še zdaleč ne le zaposlene delavce. Ko razmišljamo o njihovem idejnopolitičnem delovanju, pomislimo najprej na čisto informativno funkcijo; ta je pri nas še najbolj poudarjena in dognana. Ta glasila — nekatera bolj, nekatera manj opravljajo vrsto informativnih in komunikacijskih nalog v zvezi s samoupravljalško in drugo družbenopolitično dejavnostjo delovnih ljudi. Družbenopolitične organizacije stalno uporabljajo ta občila za posredovanje različnih obvestil. V tem zapisu nas ta vidik funkcioniranja ne zanima, pač pa opozarjamo na nekatera vprašanja idejnih nazorskih razsežnosti njihove dejavnosti.

Med številnimi vprašanji, ki zadevajo idejne, nazorske komponente publicistike in založništva, smo postali tudi pozorni na to posebno problematiko. Idejno politično in nazorsko poslanstvo občil v organizacijah združenega dela bi kazalo sistematično, načrtno proučevati in na osnovi teh dogajanj naprej razvijati ter vsebinsko in oblikovno bogatiti. Izkušnje preteklih let, ki niso bile majhne, bi kazalo oceniti in se seznaniti z izjemnimi dosežki nekaterih glasil na idejnopolitičnem področju; zbrati bi kazalo tudi rezultate nekaterih preučevanj v preteklih letih.

Načrtovati bi morali posvet z uredniki in sodelavci teh glasil, na katerem bi pretresli predvsem vprašanje prisotnosti marksistične misli v njih. Doslej so še največ pozornosti posvečale tem listom pa tudi njihovi idejni naravnosti ter vlogi sindikalne organizacije; kazalo bi ugotoviti, kako bi okrepi in konkretizirali pomoč pri razvijanju idejne vloge teh občil.

Bržkone je najpomembnejša razsežnost marksistične misli v teh listih stalno ter raznoliko, pa nevsiljivo osmišljanje samoupravne prakse. Vanje gotovo ne sodijo daljši in težavni teoretični članki, pač pa takšno aktualno pisanje — ob vsakdanji samoupravni aktivnosti ljudi. Seveda to nikakor ne pomeni, da morajo biti ta občila teorij zaprta. Prav narobe; konkretni boj za uveljavitev progresivnih stališč v praksi zahteva teoretične utemeljitve, ne pa abstraktno, suhoparno teoretiziranje.

Marsikje o možnosti uporabe svojega glasila za idejnopolitično delo ter usposabljanje sploh niso razmišljali. Pa bi vendarle kazalo globlje premisliti, v kateri obliki in kolikšnem obsegu bi v teh občilih lahko posredovali gradiva, namenjena idejnemu izgrajevanju samoupravljalcev, posebno mladih delavcev.

V delovnih organizacijah ni nobenih sistematičnih prizadevanj za širjenje marksistične literature in publicistike; prav tako ni akcij za popularno seznanjanje delavcev z osnovnimi nazorskimi prvina mi maksizma. (Še posebej sedaj, v okviru proslavljanja 50. obletnice Komunistične partije, bi lahko na različne načine poskušali izboljšati situacijo, pomagati s pobudami in s publikacijami.) In vendar bi bilo mogoče marsikaj napraviti. Glasila bi lahko objavljala informativne zapise o pomembnih knjigah ali pa krajše odlomke iz njih. Krogi sodelavcev listov delovnih organizacij bi lahko bili pobudniki založniških, prodajnih ali izposojevalnih akcij.

Čeprav so ta občila v prvi vrsti namenjena obravnavanju zadev iz neposrednega življenjskega delovnega okolja in iz območja neposrednih interesov delavcev pa vendarle tematsko ne smejo ostajati v azilu drob-

nih vsakdanjih novic. Skrivnost dobrega novinarstva, tudi tovrstnega, je v tem, da se v mikrokozmosu zrcali ali izraža makrokozmos. V navidezno nepomembnem pojavu zaživi pomembna, karekteristična težnja; dogajanje v tej konkretni delovni organizaciji izraža na specifičen način proces, ki ima družbene razsežnosti. In ne samo to. Če posega list tematsko tako ali drugače »navzven«, mora biti vendarle ohranjena tista nevidna nit, ki povezuje predmet obravnavanja z neposrednim zanimanjem bralcev. Toda tudi zanimanja ne gre pojmovati statično; Občila so bila in bodo dejavnik širjenja polja interesov; progresivna občila se zavzemajo za presežanje večerajšnjega in današnjega področja zanimanja in znanja (vedenja) ljudi. Preprosta resnica: bralci ne marajo, če sars sploh ne poznajo, kar jim je najbolj tuje. Dinamičnost in spremenljivost interesov in potreb pomeni stalno možnost napredovanja... To mnogo pomeni tudi za nazorske vidike komuniciranja.

Samoupravljalce gotovo ne more in ne sme biti človek zoženega družbenega interesa in skromnih družbenopolitičnih ambicij. Občila so boljše in slabše sredstvo njegove družbene uveljavitve. Če so tovarniška glasila v kapitalistični družbi predvsem bružujejo demagoško sredstvo, ki poskuša predstaviti kapitalistično podjetje kot srečno družino delavcev delodajalcev, pa morajo biti pri nas jasno razredno opredeljena v tem pomenu, da aktivirajo neposrednega proizvajalca pri uredništvu njegovih samoupravnih pravic in dolžnosti.

Razmišljati kaže o tem, kako povezovati glasila med seboj, da bi laže skupno reševala različna vprašanja v zvezi s svojim idejnim poslanstvom. Dejstvo je tudi, da pri nas ni več tako skromna kadrovska »baza«, da bi se lahko z njo opravičevali, češ, za tako zahtevno delo ni nikogar.

Seveda ni mogoče sestaviti nekakšnega idealnega dokončnega modela, vzorca za uveljavitev marksistične idejnosti v takšni ali drugačni sredini. Za list delovne organizacije prav tako ni nobene šablone. Slejkoprej si je potrebno le stalno prizadevati za adekvatno nazorsko kvaliteto, ki seveda ni predvsem v načelnih proklamacijah, temveč v konkretnem, izkustvenem zavzemanju za progresivne razrešitve. Tudi malenkosti niso povsem nepomembne, če gre za nazorska obeležja nekega občila; zapis ob pomembni obletnici, komentar na rob nekega dogodka ipd. Slejkoprej bo marksizem ustrezno prisoten v naših občilih takrat, ko se bomo za to trudili vsak dan, ob vsaki priložnosti posebej. Priložnosti pa so zmeraj.

Kakšne so naše dolžnosti, če se zgodi nesreča pri delu

Po določbah zakona o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu odgovarja temeljna organizacija združenega dela po splošnih pravilih odškodninske odgovornosti za škodo, ki jo pretrpi delavec na delu ali v zvezi z delom. Prav tako so pri temeljnem zakonu o zdravstvenem zavarovanju določene družbene obveznosti za nadomestila osebnih dohodkov delavcev, ki so se ponesrečili pri delu. Skupno predstavljajo te obveznosti in materialne odgovornosti precejšnjo družbeno izgubo in so zato te zadeve s ciljem, da bi preprečevali primere nesreč pri delu, zakonsko urejene. Dolžnosti odgovornih oseb v primerih nesreč pri delu, kakor tudi dolžnosti tistih, ki se poškodujejo, smo določili v samoupravnem sporazumu o varstvu pri delu in pri tem upoštevali določila temeljnega zakona o varstvu pri delu.

Kljub težnji, da bi z vestno analizo nesreče pri delu lahko tudi takoj in učinkovito ukrepali ter s tem preprečili ponavljanje nesreč, se še vedno dogaja, da iz varstva pri delu izpuščamo glavni in osnovni element ter nesreče prepuščamo zgolj admini-

strativni obravnavi. Iz nerazumljivih razlogov in obnašanja odgovornih tovarišev ter ponesrečencev samih se pa često zatakne tudi že pri administrativni obdelavi nesreč.

Da bi stvar stekla v okviru zakonskih določil in samega namena varstva pri delu, ponovno pojasnjujem nekatere pojme in opozarjam odgovorne tovariše na zadolžitve, ki izvirajo iz njihovega delokroga.

KAJ JE NESREČA PRI DELU?

Na to vprašanje odgovarja zakon o temeljnih pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, po katerem se šteje za nesrečo pri delu vsaka poškodba zavarovanca, ki je posledica hitre spremembe položaja telesa, nenadna obremenitev telesa ali kakšne druge nenadne spremembe fiziološkega stanja organizma, če je taka poškodba v vzročni zvezi z opravljanjem dela na določenem delovnem mestu ali z delom oziroma dejavnostjo, na podlagi

katere ima poškodovani lastnost zavarovanca v smislu tega zakona.

Za nesrečo pri delu po tem zakonu se šteje tudi poškodba, ki jo pretrpi zavarovanec na redni poti od stanovanja do delovnega kraja in nazaj, na poti, ukazani za izvrševanje službenih nalog — na poti, da nastopi delo, ki mu je odrejeno.

KAJ JE TEŽKA NESREČA PRI DELU?

Kot težko nesrečo pri delu smatramo tisto nesrečo, za katere posledicami bo trajala odsotnost z dela več kot 60 dni.

Ker pa ima naša organizacija tudi nekatera delovna mesta s povečano nevarnostjo za nesreče pri delu — obolenja, je zaradi tega za vse nesreče vedno objektivno odškodninsko odgovorna. Po sodni praksi se odškodninski zahtevki lahko zmanjša le, če se dokažejo okoliščine, ki izključujejo krivdo podjetja. Prav zaradi tega je temeljita raziskava nesreče, četudi bo terjala odsotnost z dela krajšo kot 60 dni, za morebitno sodno obravnavo izredno pomembna in potrebna.

V to vrsto nesreč spadajo vsi kostolomi okončin, ki imajo za posledico invalidnost.

Glede na to, da zdravniška praksa za nekatere primere ugotavlja težko nesrečo šele po preteku 60 dni, ker je pač nujno, da za naše potrebe zaradi določevanja težkih nesreč jemljemo v dvomljivih primerih drug kriterij, ki temelji na domnevi ali ugotovitvi, da bo poškodba imela za posledico zmanjšano delovno sposobnost.

Za težko nesrečo bomo torej šteli:

- nesreče, za katere bo zdravnik predvidel zdravljenje nad 60 dni;
- vse kostolome udov (razen prstov);
- vse poškodbe, za katere domnevamo, da bodo povzročile invalidnost;
- vse poškodbe (tudi lahke), ki bi sicer lahko imele težje posledice ali smrtni izid.

Dolžnosti delavcev v primeru nesreče:

- ponesrečenec mora sam ali preko sodelavca javiti poškodbo do konca izmene;
- neposredni vodja ali njegov namestnik je dolžan raziskati vzrok poškodbe ter napisati ustrezen zapisnik;
- enako velja tudi za nesrečo, ki se pripeti na redni poti na delo ali z dela;
- če je poškodba posledica prometne nesreče na poti na delo ali z dela, se prizna le, če je prijavljena milici.

Na osnovi zapisnika in ostalih podatkov služba varstva pri delu prijavi nesrečo z obrazcem ER-8. Še enkrat poudarjam, da se to lahko izvede samo tedaj, če je nesreča zapisniško obdelana in pravočasno prijavljena. Ostalih dolžnosti in odgovornosti ne bom navajala, ker so opisane oziroma obdelane v samoupravnem sporazumu o varstvu pri delu.

Sonja Krznar

NAŠ KLEPET

Poklepajmo danes o naši družbeni prehrani in sicer zato, ker je, kot izgleda, to velik problem. Seveda, če upoštevamo dejstvo, s katerega kota to gledamo. Res je, da smo dvignili vik in krič, prehitro drastično reagirali, pomislili samo na sebe, nič pa na težave, ki stoji na poti reševanju takega problema, kot je družbena prehrana. Lahko pa z nedoslednostjo spravimo sebe in druge v neroden položaj.

Rekli smo, da klepetamo o družbeni prehrani, (ne)organizirani pri nas. Ne spuščamo se v zgodovino razvoja, ki nam je znana. Moramo pa biti toliko uvidni, da priznamo vsa pozitivna hotenja tistih, ki so problem prehrane reševali tako ali drugače. Po mojem stojimo trenutno pred dvema problemoma (če izvzamemo potrebo po novih prostorih za družbeno prehrano, ker poznamo sklepe akcijskega programa), in sicer: **Boni in Kvaliteta hrane.**

Glede bonov na kratko. Prepričan sem, da nam je sindikalna lista št. 1/25. 1. 75 znana. Drugače povedano moramo opustiti bone, ki omogočajo kakršnekoli mahinacije.

Glede kvalitete hrane pa nekoliko daljši klepet. Najprej dejstvo, da ena kuharica nikoli ne more zadovoljiti vse in vsem okusom. Se razumemo, kajne. Vse do sedaj so tisti, ki odgovarjajo

za našo prehrano, zares iskali vse možnosti za njeno izboljšavo. Tako so organizirali poizkušnjo iz UNIONA in ŠTUDENTSKE MENZE, istočasno pa z anketo želeli dobiti mnenje o kvaliteti.

Moram vam povedati, da je 11 odst. anketnih listov od 96 prejetih nezadovoljivih ali bolje povedano, če lahko tako rečem, nekulturnih (niso za objavo v takem časopisu kot je naš. Najboljši primer... »osli«, napisano preko anketnega listka). Mi pogrede rezultat ankete: prejetih je bilo 96 anketnih listkov. Na prvo vprašanje: »ali vam ustreza hrana pred poizkušnjo?« sta odgovorili dve osebi z »DA«, 81 oseb pa je odgovorilo z »NE«.

Na drugo vprašanje: »ali vam ustreza hrana, ki je trenutno na poizkušnji?«, je odgovorilo z »DA« 22 oseb, z »NE« pa 74 oseb. Enostaven zaključek — hrana ne ustreza! Da, samo upoštevati moramo, da nas je v Ljubljani zaposlenih 586 in je torej 96. anketirancem bolj ustrezala hrana na poizkušnji (22 oseb) kot pred njo (2 osebi). Kaj hočemo: sto ljudi, sto čudi.

V uvodu sem dejal, da z nepravilno ali hitro reakcijo škodujemo sebi ali drugim. Zato si ne morem kaj, da ne objavim faksimila dokumenta zavoda za zdravstveno varstvo SRS.

ODGOVOR NA

»Kdaj tudi pri nas tako?«

V zvezi z Vašim vprašanjem, objavljenim v 2. številki našega »Glasila«, Vam sporočam naslednje:

Ne glede na Vaše vprašanje si je gospodarsko računski sektor Avtotehne zastavil nalogo, da v zvezi z boljšim informiranjem in v zvezi s predpisi obvešča delavce Avtotehne o izplačilu osebnih dohodkov z natančnim obračunom vseh prispevkov, o katerih delovni ljudje odločajo kot delegati pri samoupravnih interesnih skupnostih.

Pri iskanju možnosti za tako obveščanje (računalniška obdelava) smo imeli velike težave, ki izvirajo iz zasedenosti tovrstnih kapacitet računalnikov in to zlasti zaradi neustreznega časa, ker pretežni del podjetij izplačuje osebne dohodke v prvi polovici meseca za pretekli mesec.

Sedaj lahko obvestimo delavce Avtotehne, da smo se dogovorili o ustreznih obdelavi izplačilne liste in sicer smo se dogovorili s podjetjem »Intertrade«, ki nam bo obdelal plačilne sezname na sodoben in ustrezen način.

To delo zahteva temeljite predpriprave ter bo potekalo tako, da bodo predpriprave končane predvidoma do konca meseca oktobra 1975, izplačili za mesec november in december 1975 pa bosta že računalniško obdelani, vendar ob spremljavi sedanjega »peš« načina.

Menimo, da bodo izplačevanje za leto 1976 že spremljali ustrezni obrazci, iz katerih bo vsak delavec razvidel svoj neto dohodek, svoj samoprisevek ter vse prispevke samoupravnim skupnostim, ki jih plačuje iz svojega bruto osebnega dohodka.

Finančni direktor
Rudolf Čajič

ZAVOD SR SLOVENIJE
ZA ZDRAVSTVENO VARSTVO
LJUBLJANA, TRUBARJEVA 3
POŠTNI PRIDAL 760 — TELEFON 323-643

revizija: 1176-1177/2
datum: 3.9.1975.

ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO VARSTVO
L J U B L J A N A, Farnova 32

Pri bakteriološki preiskavi šivil, odvzetih 29.9.1975. v bifeju podjetja Avtotehna, Ljubljana, Titova 36, smo ugotovili:

1. Hrenovka iz Jota in
2. Jota s fiziolo in klorim-veljama:

Vzorca ustrežata določilom Pravilnika o minimalnih pogojih gled bakteriološke neoprečnosti, ki jim morajo ustrezati šivila v prometu (Ur.l.SPRJ, št.55/73) in so higijensko neoprečna.

Cenas Din 165.-

To je odgovor na prijavo člana Avtotehne z dne 29. 8. 1975, da hrana ni užitna. Verjemite mi, da ne želim nalagati vprašanja, kdo naj bi, ali je plačal 165.— din, še manj pa kogarkoli med nami pobiti v njegovih željah in pravicah, da se oglasi, da zahteva, kar mu gre, da konstruktivno sodeluje itd. Prepričan sem, da mi verjamete, saj me poznate. V tem primeru gre za to, da je rezultat znan, posledica pa je zamera dobavitelju tople malice, ki nam je pogodbo odpovedal (11. 9. 1975) (in smo

bili nekaj časa brez tople malice)? Je pa še kakšno vprašanje, vredno premisleka: Cenik in sestava obrokov (poleg tople malice) za vrednost enega bona. Popoldanska malica. Čas, porabljen za malico. Knjigovodstvo bifejev (občasna poročila za »Informacije«). In še kaj morda. Da končam z odgovorom tovarišem iz TOZD V, ki predlagajo sklic zbora delovnih ljudi po tem vprašanju: »DA!« vendar na zbor iz izdelanimi predlogi, sicer škoda časa. Pa brez zamere.

Savo Žigon

POVEST O BIFEJU

Nekoč, v nekem mestu, je bilo neko podjetje. Veliko to podjetje sicer ni bilo, imelo pa je svoj lastni bife. In v tem bifeju so se vrtela tri brhka dekleta.

Vsak dan, že navsezgodaj jutraj, so v bifeju ropotali lonci in piskri ter skodelice, pa tudi voda na kuhalniku je vrela. Zofka in Špela sta vestno in skrbno pripravljali vse potrebno, da bo obvezna jutranja kavica, ki je bila zadnji člen v proceduri prepujanja, pravočasno nared.

Še pred pol sedmo so se najbolj neučakani nagnetli pred pultom; nepoučen opazovalec bi utegnil pomisliti, da prisostvuje odkupu skodelic vseh vrst. Opojni duh kave se je širil po prostoru, da so ga delavci slastno vdihavali z razširjenimi nosnicami.

Še enkrat so se hrupno odprla vrata in v bife je prisopihala Katra s sveže urejeno pričesko.

»Kje pa si spet hodila?«, se je razjezila Špela in izvedela, kako nemogoč je jutranji prevoz z mestnimi avtobusi.

»Hej, nehaj!«, se je iz vrste oglasil Dolfe, ko je Špela, zadovoljna z opravičilom, vsula že osmo žlico sladkorja v lonec s petimi kavami. »Namesto cukra vsuj raje še kakšno žlico kofeta, da ne bo takšen, kot da bi si noge umil v vroči vodi.«

»Pikolovec pa tak!«, je zamrmrala Špela in urno napolnila poslednjo skodelico na Dolfetovem pladnju z usedlino na dnu lonca.

Ob sedmih so si dekleta končno oddahnili. Do pol devetih, ko se prične malica, ne bodo odprla nikomur. Pa četudi pride sam generalni. Pripraviti vse za nemoteni potek malice za skoraj dvesto izbirčnežev niso mačje solze. Poleg tega pa danes sploh še niso utegnile prediskutirati najnovejših dogodkov, predvsem tistega, kako klavrn

je izgledala Silva brez pudra in šminke. Vidi se, da je predolgo spala, revica.

Zazvonil je telefon. »Prosim?«, je zažgolela Špela v slušalko.

Nikdar se ne ve, kakšna živina sedi onkraj žice.

»Tri kave na reprezentančno za Skovirja.«

»Naj pride kdo iskat! Veste, smo zelo zaposlene.«

»Kar naj si mislijo, da bomo za ta denar hodile stokrat na

dan v peto nadstropje,« je še zamrmrala Špela in odložila slušalko.

Malica. Vrsta sestradancev se je potegnila prav do vrat in se ni premaknila niti za ped.

»Vse bi postrelil!«, je bevsknil nikoli zadovoljni Dolfe. »Tri so, pa se vlečejo kot megla.«

»Saj, saj!«, mu je pritegnil nič boljši Nace. »Povrhu vsega pa še ta svinjarija, ki jo

imenujemo topla malica! Saj bi od nje še krokodil dobil čir na želodcu!«

»Mene pa zanima, kam je izginilo deset zrezkov,« je brž priskočila še Lucija, ki je bila znana kot neutrudna obrekovalka, »kajti omaka je še tu in, kolikor vem, pride toliko zrezkov, kolikor porcij omake je naročenih.«

»Le kje so tisti časi, ko si še dobil ocvrta jajčka na šunki,« je žalostno vzdihnil

Dolfe, »ali pa odšel na vampe k sosedom. Takrat sem rabil petnajst minut za vse skupaj; na, zdaj pa tu čakam kot taboriščnik z bonom pol ure, pa imam še vedno koncert v želodcu!«

Končno je napolnil tudi njihov trenutek. Nace je naročil zveneči drugi menu, postrani pogledal stvarčico na krožniku, ki naj bi bila polovica kranjske in zlobno pripomnil:

»Ni kaj, vse v smislu stabilizacije in likvidnosti! Bon je vreden 9,30 din; pol klobase je 5 din, solata 2,50 din, kruh 0,40 din, torej skupaj 7,90 din. Razlika gre verjetno v dobrotelne namene.«

Dolfe se je odločil za malico oo naročilo. S hitrostjo računalnika in brez tehtanja mu je Zofka izračunala vrednost rezine šunke, tako da se je iz vrste zaslislalo občudujoče mrmanje.

»Saj lahko ostanem dolžna dvajset par? Nimam drobiža«, se je vljudno opravičila in spravila star tisočak v blagajno. Lucija je spacičila obraz, pobožno zavila oči proti stropu in bolj zase kot za druge zdrdrala:

»Dvajsetkrat približno deset je dvesto, krat trideset je šest jurjev na mesec.« Vsa sreča, da pogledi ne ubijajo, sicer bi Zofka imela na vesti umor, Lucija pa bi odšla v krtovo deželo.

Tudi za mizo natolcevanju ni bilo konca. Dolfe se je širokoustil, kako bo šel naravnost do novega šefa bifeja in zahteval, da na vitrino izobesi cenik vseh jedil, češ da si hoče biti na jasnem, kaj in koliko plača. Lucija je tarnala, kako človek, ki hoče izkoristiti bone, ne more izvajati shujševalne, niti se pošteno najesti. Nace pa je sveto prisegel, da bo malico odslej nosil od doma, bone pa bo podaril sindikatu podjetja.

P. S.: Kakršnakoli podobnost z našim bifejem na Titovi 36 je zgolj slučajna.

D. M.

MLJAS, MLJAS!

ali poizkus kozerije z delovnim naslovom:
PRAZNA VREČA NE STOJI POKONCI

Človeku je prehrana prešla v golo razvado in roko bi dal v nekaj, če ne bi crknil, ako bi to za deva opustil. Ker človek najboljši del dneva in življenja na ta ali oni način preteče v službi, igra prehrana tudi v tem primeru veliko vlogo. Ljudožerci so ta problem že davno odpravili, medtem ko omenjeni fenomen pisanega vsakdanjika povzroča v civiliziranem svetu preobilico težav. Povsem jasno je, da se vsakdo ne more skoncentrirati ob šefu, ki mu nekaj naroča, če se v mislih spozablja nad sočno pečenko in mu ob tem kruli v črevesju. Zato se nekatere delovne organizacije trudijo na vse kriplje, da bi nabasali trebuhe svojih tozdnic in tozdnikov. S tem seveda ni rečeno, da tistim, ki prebito rigajo, odteče kri iz možgan v prebavila nad novo in težko delovno nalogo in da ob tem ne mo-

rejo več zrelo misliti. Tudi Rimljanji so mislili, da je sreča v zmernosti, a jih je nezmernost ob vsej požrešnosti neslavno pokopala.

Toda kar mora biti, bodi, zato recimo bobu — bob! Jedro problema tiči v drugem nadstropju naše stolpnjače, pa tudi v podprtiličju Celovške 228. Končno se mi še noben sotrpni ni pritožil nad rano na želodcu, a hrana, ki nam jo podtikajo, je po temeljitem pomisleku le — tipičen primer pobege kulinarike. Če izpustimo delovno dolžnost »gostinskega osebja« in plemenito željo, da nas po svojih možnostih nahranijo, nam ostane le še kočljivo vprašanje, zakaj organizacija malice v naši OOOZD ni rešena na ustrezen ali temu podoban način, in zakaj pridajamo večji pomen npr. migetalkanju v tivoljskem bazenu.

Socialistična ideologija oznanja vero, da je človek največje bogastvo. Če hočemo na njegov račun kovati skupni uspeh, moremo od njega vse to pričakovati le, če ga sploh opazimo. S tem bo posredno tudi sam bogatejši in ustvarjalnejši, obenem pa bo lahko SAM poskrbel za svoj vitalnejši življenjski ritem, (izgleda, da smo še vedno toliko bogati, da ni nikomur nič prav!).

Nadvse potrebno je, da nekdo ošili pero in vse to opraska, že zaradi tega, da bodo kompetentni tovariši obilno pljunili v roke in se zamislili nad že dolgo nerešenim problemom, kajti poštena kruhoborna lestev je strma in težka, večini članom kolektiva pa ni vseeno, če plešejo (na glasbo iz neuglašene svireli) na neuglašeno melodijo.

V eni izmed faz smo preživljali eksperimentalno verzijo francoske solate in tatarskega bifteka v nenaravnih velikostih, ki človeku naneženo pesimizem v kosti, če bi naročil samo enojno porcijo. Ne da bi bil človek lačnojedec, podkovan v izračunavanju kalorične vrednosti, lahko z zanesljivostjo ugotovi, da

se bo do konca službovanja obdržal pokonci le s kompletnim jedilnikom.

Vsak po svoje, z ozirom na razpoložljivo domiselnost, si uglasbi svojo malico, brez ozira na prebavno reakcijo. Z boni bi bili nekateri radi kupili celo čarovnijo, medtem ko to praktično ni mogoče. Izvedena je bila anketa glede malice, katere rezultati zaradi neznanje višje sile niso znani, ali pa so se prelevili naravnost v zelene bloke za malico, na katerih se človeku odpočije oko in prekipi duša!

Vsi vemo, da je to kronični problem, ki nam kaže zobe, zakaj ne bi torej sodelovali v smislu te rešitve. Z ozirom na različne poglede in potrebe bi bilo prav, da ustrezemo večini, ker vsem ni mogoče in da v lastnem prepričanju zgrabimo bika za roge (naj vas pohujšljive misli ne ženejo kam drugam!).

S tem mojim besedičenjem je vržena kost, prva sicer, a dovolj velika, da si bodo nekateri brusili zobe in jezik, rekli in naredili pa nič pametnega, če temu lahko rečemo — korak naprej!

POZIVI

TOVARIŠI DELEGATI — Preberite to poročilo in ugotovili boste, da poziv uredništva »Glasila« v št. 2, le ni bil zaman. Gre samo zato, da tudi ostali vendar enkrat pričnete redno poročati o svojem delu v zborih, kamor ste delegirani iz našega podjetja. To namreč, je tudi vaša dolžnost, informirati kolektiv, iz katerega izhajate.

Uredništvo

Delegat poročča

V juliju mesecu je bilo v občini Ljubljana-Siška zasedanje vseh zborov. Zaradi gospodarskega stanja v Občini je zbor obravnaval nastali položaj v industriji in v trgovini ter pri tem zavzel določena stališča. Kot delegat SIS drugega dela TOZD V, se čutim dolžnega, da posredujem sklepe in stališča, ki so bili na tem zboru sprejeti.

Že v prvi polovici tega leta je bilo moč ugotoviti, da naloge, planirane za leto 1975, ne grejo po načrtani poti. Gospodarski tokovi se namreč ne gibljejo po smernicah resolucij v družbeno ekonomski politiki in razvoju SR Slovenije. Da bi bile te negativne tendence zatrite in odpravljene, je zbor na predlog IS SRS sprejel sklep, da se na posameznih področjih gospodarstva izvede določene ukrepe.

Vsak dan je moč slišati, kako se odvijajo naši ekonomski odnosi s tujino, in le-te je obravnaval tudi zbor na tej seji. Delegati delovnih organizacij opozarjajo, da se naj potrebe pri reševanju zunanjetrogovinskih predpisov rešujejo hitreje in učinkovitejše. Redno izplačevanje izvoznih premij in z zagotovitvijo izdatnejše izvozne stimulacije bi se ti odnosi prav gotovo izboljšali. Pokazala se je nujnost po sprostitvi uvoza rezervnih delov, saj so nekatere OZD že skoraj brez njih. Delegati delovnih organizacij pa so opozarjali tudi na potrebo po hitrejšem usklajevanju cen surovin domačega izvoza s cenami na svetovnem trgu. Predlagali so zaostritev te politike.

Ugotavlja se tudi, da so investicije, ki so sicer finančno pokrite, dokaj stihijske in neučinkovite in da bi bilo po-

trebno dati večjo pristojnost občinski skupščini, ki bi vsako investicijo posebej ocenila.

Opomba, da za odobreno pomembno investicijo ne bi smeli omejevati uvoza (mišljeno je na neobhodno potrebne dele) je prav gotovo utemeljena.

Za področje kreditne politike in likvidnosti gospodarstva je bilo predlagano, da naj denarna masa raste usklajeno z rastjo družbenega proizvoda in naj bo skladnejši raspored te mase med gospodarstvom in negospodarstvom. Gospodarstvu je potrebno tudi zagotoviti večje kreditne potenciale za obratne namene in dati prednost tisti proizvodnji, ki je angažirana za izvoz, kakor tudi tisti, ki bistveno prispeva k zmanjšanju uvoza.

Takšna so bila stališča prvega sklepa. V stvari gre za potrditev predlogov IS SRS, saj gre za stanje, ki ni pristotno samo v občini Ljubljana-Siška.

Drugi sklep pa konkretno zadeva prav to občino in OZD, ki pripadajo njej. Veliko je bilo rečenega o produktivnosti, ekonomičnosti in rentabilnosti dela. Proizvodnja je nujno racionalno in organizacijsko urediti, da se pri tem dosežejo največji učinki. DO, ki so že do sedaj nastopale na tujem trgu, naj poskušajo to tržišče razširiti ali pa ga vsaj obdržati, če tudi pri tem ne dosežejo večjih poslovnih uspehov. Za proizvodnjo naj poiščejo možnost za čimvečjo uporabo domačih surovin, kajti le tako bodo prispevale k premagovanju in izboljšanju izravnave zunanje trgovinske bilance, so bili mnenja delegati.

Investicije v regiji te občine morajo biti utemeljene in v skladu z zakonskimi predpisi. OZD morajo poostri plačilno disciplino. Svojim dolžnikom naj plačujejo dolge v rokih, ki so dogovorjeni. Od dolžnikov naj po pravni in poslovni poti izterjajo dolžne zneske.

Porabniki sredstev skupne in splošne porabe morajo izdelati akcijske in stabilizacijske programe ter jih dati v obravnavo, in sicer:

— s področja skupne porabe pristojnim SIS, ki jih bodo obravnavale na svojih sejah,

— s področja splošne porabe pa občinski skupščini, katera bo razpravljala kakor SIS v mesecu oktobra.

Delavska kontrola in družbenopolitične organizacije morajo z OOS in ZK na čelu zaostri odgovornost posameznikov in odgovornost oseb, kakor tudi samoupravnih organov pri raznih odločitvah. Dolžne so tudi skrbeti, da se dosledno izvaja družbeni dogovor o kadrovske politiki. Zagotoviti morajo, da so na delovnih mestih, ki imajo opravka z vodenjem, z odnosi do delavcev, z razvojem do samoupravljanja, samo ljudje z moralnimi kvalitetami.

Franc Petkovšek
delegat TOZD V,
Celovška 229
v SK obč.
Ljubljana-Siška

ŠE VEDNO AKTUALNO

»MEDNARODNO LETO ŽENSK«

Čez dva meseca se bo končalo 1975. leto. Leto, ki je bilo po ZN določeno za mednarodno leto žensk. Zakaj? Če iz programa ZN za mednarodno leto žensk potegnemo glavne zahteve programa, nam bo kaj hitro jasno, zakaj. Na kratko — storiti moramo vse, da zožimo ali celo premagamo prepad med besedami in dejanji. Vedeti moramo namreč, da mnoge države niso še podpisale pomembnih mednarodnih konvencij (npr. konvencijo o političnih pravicah žensk). S problemi družbenega zapostavljanja žensk pa se ne spopadajo samo v nerazvitih deželah, temveč tudi v razvitih. Dejstvo je, da tudi pri nas še marsikaj nismo uresničili, kar bi lahko. Vedeti moramo, da naš družbeni red še ne pogojuje sam po sebi rešene družbene vloge žensk, temveč se morajo napredne sile za to vsak dan trdoživno bojevati. Uresničevanje družbene vloge žensk, ali drugače povedano enakopravnosti žensk, je namreč eden od pogojev za razvoj socialističnega samoupravljanja, je kazalec stopnje osvobojenosti človeka in dejstvo, da delavski razred ne more uresničiti svojih ciljev brez množične udeležbe žensk. O tem je mnogo več napisanega v naši Ustavi, ki nam narekuje, da more delovni človek sam kot subjekt opraviti preobrazbo naše družbe. Ta preobrazba pa ni v tem, da na veliko uporabljamo samo marksistično teorijo o poteh in sredstvih za odpravo konflikta med biološko in družbeno reprodukcijo, med materinstvom in delom. To ne zadošča. Nujen je nenehen boj za dejansko enakopravnost žensk in opustiti je treba teze, da je emancipacija žensk le njihova ekonomska samostojnost in neodvisnost itd., da je ženska enakopravna le takrat, ko se z delom potrjuje kot ustvarjalna osebnost, ko ima objektivne možnosti za to in ko velja to, ne samo zanjo, temveč tudi za moškega. Tako je v Mehiški deklaraciji tudi zapisano: »Enakopravnost med moškimi in ženskami je enakost njihovega dostojanstva in človeške vrednosti, pa tudi enakost pravic, možnosti in odgovornosti.« Dalje: »Ženske in moški imajo enake pravice in dolžnosti v družini in družbi. Ženske potrebujejo prav tako kakor moški priložnost, da čim bolj razvijejo svoje intelektualne zmožnosti, da imajo pravico do dela, da prejemajo enako plačilo za enakovredno delo, da imajo enake pogoje za napredovanje pri delu itd.« Če teh nekaj misli in dejstev vzamemo kot uvod k mojemu sestavku in istočasno ugotavljamo, da letos poteka 30 let, ko je naša narodnoosvobodilna borba dosegla zmago v borbi nad fašizmom, nad zapostavljenostjo

in neenakopravnostjo človeka, je prav, da vsaj na kratko pogledamo, kako to izgleda v našem podjetju.

Po pravici povedano, tu mi je zastalo pero. Najprej me je mučila misel, da bi o letu žensk morala pisati ženska. Nato misel, da je pravzaprav moški tisti, ki mora pri sebi izbojevati nov pristop k tem problemom in ne ostajati na pozicijah, pridoljenih v zgodovini razvoja družbe, da si morajo ženske same izbojevati enakopravnost. Pa vendar mi ni preostalo drugega, kot da po svojih močeh sam povem, kar mislim o ženski v Avtotehni. Pri tem pa upoštevam, kar sem na kratko povedal v uvodu in tudi dejstvo, da so naše tovarišice s tem kolikor toliko seznanjene. No, upam, da se razumemo, za mene ni emancipacija žensk v Avtotehni — osmi marec! Je pa prav, da ga praznujemo, tako ali drugače (to je stvar drugih), moramo mu pa dati vsebino. Če pa že pri tem kaj pogrešimo, potem bi nam moral biti vsaj vzpodbuda za celoletno reševanje ženskega problema pri nas. Problemov je mnogo, še jaz ne vem vseh, niti nisem specialist za to. Res pa je, da eden od teh v nas samih. Predvsem moški, pa tudi ženske se morajo znebiti predsodkov: ah, kaj bo ženska glava, saj jaz (ženska) nisem za to delo itd. Verjetno je zato premalo žensk voljenih v razne naše organe. Da vse niso za to, pa ne verjamem. Še nekaj, nas je okrog 700 vseh skupaj, od tega žensk 282 ali 40%. Tudi to je pokazatelj. Da ne govorimo o dejstvu, kakšna delovna mesta zasedajo ženske pri nas. Ni moj namen iskati vzroke za to. Res je to, da si ženske same izbirajo take poklice kot jih imajo, ker tudi družba v celoti še ni odpravila podedovanih predsodkov okoli izbire le-teh. Drugi problem je mogoče v prejemnem prizadevanju v našem podjetju, kako razbremeniti ženske skrbi za družino. Ena od možnosti je otroško varstvo. Ali v Avtotehni kdo o tem razmišlja? Ali je potreba taka, da bi organizirali lasten otroški vrtec? Ali sploh imamo sredstva za eventualno tako akcijo (mogoče pa, če bi šli vanjo s sorodnim podjetjem, občino, krajevno skupnostjo itd.)?

Tretji problem so naše ženske same. Dovoljujejo, da so moški do njih gentlemanški tam, kjer bi morali biti strogo strokovni, da (ne vedno) udarijo na solzne strune, ko bi morale nastopiti svojemu poklicu primerno in na mestu.

Rekel sem že, da bi o taki temi morala verjetno spregovoriti ženska — mogoče pa bo, ko bo prebrala te misli.

Ž. S.

Tofov kabaret »ŽELELI NISTE, POSLUŠAJTE« si je ogledalo tudi precej delavcev našega podjetja. Sindikat je po izredno ugodni ceni omogočil uro in pol smeha in razvedrila. Nadja Strajnar in odlični Janez Hočevar-Rifle sta navdušila Malo dvorišče v Križankah. Želja vseh je, da take in podobne prireditve še večkrat organiziramo s pomočjo sindikata.

šport rekreacija

Košarkarji vedno boljši

Ni dolgo tega, ko je bil v GLASILU objavljen članek o naših košarkarjih z zaključkom: »Upajmo na boljše čase«.

Dočakali smo jih, saj je naša ekipa v nadaljevanju lige, v Študentskem naselju, izgubila samo dve srečanju, šest pa jih je dobila. To je vsekakor razveseljiva ugotovitev, vedeti moramo, da za nekatere ekipe nastopajo prekaljeni košarkarji, ki so, ali pa še igrajo za znane klube, kot so Olimpija, Slovan, Zelena jama itd. in ka-

Naša košarkarska ekipa

terih imena vsakdo, ki se zanima za košarko, dobro pozna. Ob koncu tekmovanja,

to je v naslednji številki GLASILA, bodo objavljeni rezultati in končna lestvica, za

zdaj pa samo podatek, da naša ekipa trenutno zaseda med šestnajstimi ekipami pe-

to mesto. Ne morem si kaj, da ne bi ob tej priložnosti opisal še problema, ki tare igralce naše ekipe, zadeva pa tudi igralce drugih ekip, ki nastopajo za Avtotehno, v okviru Trim lige in vse članke kolektiva, ki imajo željo po rekreaciji. Lani smo imeli v najemu telovadnico na VŠTK, ki je bila celo sezono polno zasedena. Tu so se vsak petek zbirali člani našega kolektiva in igrali košarko, nogomet ali pa so telovadili na orodjih. Igralci, o katerih danes pišem, so bili vedno stalni gostje telovadnice. In ravno ti igralci, da ne govorim še o vseh ostalih, letos zelo pogrešajo prostor, kjer bi se vsaj enkrat tedensko zbrali, trenirali in se rekreirali, kajti če lahko naši ekipi kaj očitamo, potem je to samo neuigranost.

Na koncu lahko napišem samo še željo, da bi ta članek ne naletel na gluha ušesa pri naši sindikalni organizaciji, kajti le-ta je merodajna in zmogljiva rešiti ta problem v prid vsem članom našega kolektiva.

Roman Dobrila

Planinsko društvo v Avtotehni?

»Planinstvo je dejavnost brez prisile in sankcije. Kot odnos človeka do narave in seveda do družbe se po duhovni dimenziji predstavlja kot eden najhumanejših medsebojnih odnosov v 20. stoletju, ki ga še niso ogrozili materialni interesi potrošniške družbe in socialne razlike... Tako je planinstvo kot pravi rezervat sožitja, kulture in humanosti. V tem je poslanstvo planinstva kot gibanja danes in tudi še jutri.«

(Tone Stroj, ob 100-letnici planinstva v Jugoslaviji)

Planinstvo oz. hoja v gore, kot ena od možnosti aktivne izrabe prostega časa, ima med ostalimi vrstami športne rekreacije posebno mesto. Teško bi našli katero, ki ima bolj vsestransko vsebino in številnejše učinke, kot je planinstvo. Poleg prevladujoče športno rekreativne vsebine ima še vrsto drugih komponent: fiziološko, vzgojno, narodno obrambno, estetsko, kulturno, mentalno higiensko in še druge. Vse se med seboj dopolnjujejo in prepletajo.

Planinstvo v današnjem pomenu je razmeroma mlada aktivnost. Začetki segajo v 18. stoletje, ko so prvimi pristopom botrovali znanstveni in raziskovalni interesi ter želje po bogastvu in slavi. O organiziranem planinstvu pa govorimo šele, ko so nastale prve planinske organizacije: 1857 v Angliji, 1862 v Avstriji, 1863 v Švici in v Torinu, 1869 v Nemčiji ter 1893 na Slovenskem.

Ob nastanku organiziranega planinstva pri Slovencih ne smemo prezreti, da je Slovensko planinsko društvo (SPD) nastalo v znamenju obrambe pred potujčevanjem slovenske zemlje, ki je bilo v prostoru Jugovzhodnih Alp še posebno močno. Tu je mali narod bil svoj boj za obstanek z dvema močnima sosedomoma. Svoj nacionalni in obrambni značaj je slovensko planinstvo obdržalo vse do danes.

Pravi razmah je planinstvo doseglo šele po drugi svetovni vojni, ko ni bilo več privilegij bogatejšega sloja in maloštevilnih entuziastov. Začne se razvijati v pravo množično organizacijo in postane slovenski nacionalni šport. 11.134 članov v letu 1939 naraste v letu 1974 na skoraj 90.000 članov v 130 planinskih društvih, ki upravljajo s 165 planinskimi postojankami, v katerih je nekaj manj kot 6.000 ležišč.

Omenjeni razvoj planinstva in njegovo množičnost lahko razumemo, če opozorimo na vzroke, ki so dovedli do tega, da postaja hoja v naravo in v gore vsakdanja potreba sodobnega človeka. Standard, stil življenja, vključevanje v potrošniško maso z njeno miselnostjo, psihična in telesna utrujenost, medsebojna odtujenost ter odtujenost od narave so privedli vedno večje število ljudi v osrčje gora. Njim je postala hoja v gore vsakdanja potreba. Človek je kot del organske narave podvržen njenim zakonitostim in zakonitostim življenja. Zaradi odtujenja od narave rasti njegova potreba po vrnitvi k njej, po bivanju v zdravem in čistem okolju ter psihični sprostitvi, ki ob tem spremlja človeka. Čimbolj je človek v mestu prostorsko in družbeno omejevan in odtujen naravi, bolj jo pogreša. Ustvariti mora psihično in fiziološko ravnotežje. To je temeljni motiv, da se človek spet in spet vrača k naravi.

Ugotovili so, da je planinstvo po nekaterih meritvah po pomembnosti za rekreacijo na vrhu lestvice športov.

Fiziološka vrednost hoje v gore je v krepitvi organizma, jačanju mišic, izredni prekravitvi, pospešenemu dihanju, učinkovanju sončnih žarkov in vetra, znojenju, boljši presnovi itd.

Zaradi omenjenih učinkov so hojo navzgor, ki jo ob lepem in zdravem okolju spremlja ugodno psihični počutje, priporočili mnogi medicinski strokovnjaki. V duševnem pogledu je gibanje po zelenih gorskih pašnikih in gozdovih izredno osvežujoče in človeka sprošča od vsakodnevnih napetosti.

Ker je hoja človekova osnovna gibalna funkcija, jo kot planinstvo lahko gojimo od otroštva do poznih let. Glede na sposobnosti posameznika jo je možno stopnjevati od najlažjega planinske-

ga izletništva do vrhunškega alpinizma. Primerno je tudi za ljudi, ki se zaradi manjše invalidnosti ali drugih telesnih hib ne morejo ukvarjati z drugimi športi. Kot pripravo ali dopolnilo jo v svoje treninge uvajajo mnoge tekmovalne športne discipline.

Planinsko izletništvo združuje med tednom razdvojene družine, ki se ob modernem stilu življenja marsikdaj komajda utegnejo srečati šele ob večerji. Letom in gorskega reliefa ustrezno je torej primerno vsem članom družine.

Planinstvo ima izrazit individualen značaj. Ni obremenjeno z modernimi atributi mnogih športov. Na njem ni nič teatralnega n amfiteaterskega. Vsak je sebi igralec in gledalec. Nihče ne hodi za to, da bi ga drugi občudovali.

Mladi ljudje pogosto prekipujejo od energije in jo hočejo sprostiti na tak ali drugačen način. Zaradi te energije so nagnjeni k akcijam, uveljavljanju, avanturam. Zelo pomembno je pravilno usmerjanje te nakopičene energije, da se — zlasti v prostem času — ne sprevrže v ekscese. Planinstvo z alpinizmom, turnim smučanjem, planinsko fotografijo, varstvom narave in drugimi aktivnostmi nudi izredne možnosti sproščanja energije, uveljavljanja in samopotrditve.

Ob zaključku teh vrstic bi kazalo zastaviti vprašanje: se bomo odločili, da ustanovimo svoje planinsko društvo? Bomo našli dovolj idealistov, ki bi bili voljni amatersko pripraviti in izvesti nekaj izletov za svoje sodelavce? Naloge in napor, ki čakajo kolektiv, niso majhni. Del moči za njihovo uresničitev bi lahko črpali v doživetju gora. Tu bi se morda bolj našli in spoznali. V našem delovnem dnevu se včasih samo srečujemo.

Se bomo odločili?

J. R.

prišli ▶
◀ **odšli**

SEPTEMBER

PRIŠLI

1. 9. NEDELJKOVIĆ Drago-
slav, DSSS — Beograd
1. 9. ČERNE Ana, TOZD IV
1. 9. STOJNŠEK Metka,
DSSS
10. 9. KRISTOFIČ Marčel,
TOZD V — Rijeka
15. 9. PLEVČAK Anton,
DSSS
22. 9. GRAŠA Janko, TOZD
V, — Ljubljana
22. 9. MURKO Vladimir,
TOZD III

ODŠLI

15. 9. NOVAK Jože —
DSSS
16. 9. ZAJC Vanda —
DSSS
28. 9. RADULOVIC Voji-
slav, — DSSS Rijeka
30. 9. KAMERNIK Milena
— DSSS
15. 9. SODNIKAR Franc —
TOZD I
30. 9. TRDIČ Stanislav —
TOZD I
30. 9. GRUNFELD Aleksan-
der — TOZD III
14. 8. ROSULNIK Rafko —
TOZD I

OMEMBE VREDEN
DOGODEK

Dne 1. 10. 1975 je pri-
šel v Avtotehno na delo
1.500-ti delavec. Sicer
je to število precej viso-
ko, vendar pri 700 zapo-
slenih in pri 22 letih ob-
stoja Avtotehne ne kaže
ravno pretirane fluktuaci-
je delovne sile.

POZIV!

Uredništvo »Glasila« naproša vsakogar, ki ima morda kakršnokoli fotografijo, film ali tekst, vezan na zgodovino Avtotehne, da nam jih posodi ali odstopi. Znano je namreč, da v preteklosti ni nihče sistematično shranjeval take dokumentacije. To pomanjkljivost želimo popraviti, ker bomo te vrste slike kmalu potrebovali. Hvala lepa!
(Slike lahko predstavljajo zunanost, notranost zgradb ali skupine članov Avtotehne).

Uredništvo

10 LET OM SERVISA

(Nadaljevanje s 1. strani)
cije izvrševali načela in za-
dane naloge naše samo-
upravne socialistične družbe.
Pa na kratko še to, da po-
skušamo s stvarnimi podatki
predstaviti naš servis —
servis komercialnih vozil. V
lanskem letu, se pravi v letu
1974 smo dosegli realizacijo
dva in pol milijarde S dinar-
jev. Letos pa, kot kažejo do-
sedanji podatki, bomo to vsoto
presegli, saj pričakujemo,
da bo letošnja realizacija
okrog tri milijarde. To pa je
vsekakor zelo velik napredek
tako glede na lansko leto kot
tudi na deset let nazaj, ko
smo začeli kot majhen OM
servis.

Zavedati pa se moramo
vsi skupaj, saj smo enotno
in zavestno združeni kot sa-
moupravljalci, da lahko v na-
daljnem obdobju našega ser-
visa naredimo prav toliko kot
smo dosedaj, če ne še več
in še boljše. Prav zato pa je
potrebno, da v bodoče naprej
intenzivno razvijamo našo de-
lovno zavest in moralno. Kaj-
tisamo s povčeano delovno
in družbenopolitično aktiv-
nostjo se bomo lahko izogni-
li morebitnim napakam in
nedoslednostim, s tem pa bo-
mo dosegli le koristi tako za
celotno družbo kot tudi za
nas. Zato pa se s plača in
velja potruditi.

Vido Bevc

Prikaz gašenja

Kogar
zanima

Če boste obiskali eno iz-
med trgovin TOZD Notranja
trgovina boste izmed mno-
gih zelo zanimivih in po-
trebnih predmetov zapazili
novost: dve beli steklenici
z rdečimi napismi. To je mali
polkilogramski spray gasilni
aparati in bobineta za pol-
njenje in vulkanizacijo
pnevmatike.

Cene obeh se vrtita med
70 in 80 din. Zastopnik Emo-
na Ljubljana je ob sklenit-
vi pogodbe z izvajalcem in
Avtotehno kot ekskluzivnim
prodajalcem prikazala de-
lovanje obeh tudi novinar-
jem in raznim večjim kup-
cem.

Steklenica — Gasilni apa-
rat je izredno priročna in
praktična saj je to 1/2 kg
embalaža napolnjena z flu-
oprenom, ki se je izkazal

kot najučinkovitejše sred-
stvo za neutralizacijo požar-
ov z mnogo boljšimi last-
nostmi kot CO₂ ali pena.
Fluopren tudi preprečuje
ponovni samovžig, ki nastaja
večkrat zaradi visokih
temperatur. Steklenico upo-
rabljamo kot spray in sicer
lahko tudi za več gašenj.
Izredno uporabna je kot
sredstvo zaščite v osebnem
vozilu, ter seveda v stano-
vanju in hiši ipd. Velika vr-
lina omenjenega fluoprena
pa je ravno v tem, da gaše-
ne objekte in predmete ne
poškoduje kot je to pri pe-

ni ali CO₂, kar je izredno
pomembno pri osebnih av-
tomobilih, dragocenih elek-
tronapravah ipd. Prikaz ga-
šenja je bil izredno efekten,
isto velja tudi za bobineta
za polnjenje in vulkaniza-
cijo pnevmatik.

V primeru, da vam na ce-
sti počni guma, nastavite
cevko na ventil kolesa, ki
je vedno spodaj in izpusti-
te vsebino v kolo. Takoj ko
se kolo dvigne (pnevmatika
dobi ca. eno atmosfero) je
potrebno narediti 500 do
1000 m, da se vsebina raz-
poredi po kolesu ter da za-
lije luknjo v kolesu. Kolo
je s tem tudi vulkanizirano
in ga dodatno ni treba vul-
kanizirati, treba je le pre-
veriti pritisk v pnevmatiki.

Leon Jerovec

Rekli so:

Križ je, da so tepci polni zavesti, pametni ljud-
je pa tako polni dvomov.

BERTRAND RUSSEL,
(1872—1970), angl. filozof

Sanjal sem, da je življenje le neskončna radost.
Pa sem se zbudil in spoznal, da je življenje napor.
Potem sem delal in doumel, da je v delu radost.

R. TAGORE,
indijski pesnik

Dobre nasvete navadno najbolj zamerimo.

GORE VIDAL,
ameriški pisatelj

Naša revolucija je zavestna in organizirana bor-
ba, je ustvarjalnost, ki se ni končala in ki se ne
bo končala z življenji borcev NOB.

DUSAN ALIMPIČ,
predsednik pokrajinskega komiteja
ZK Vojvodina

Glasilo Avtotehne ureja uredniški odbor: Savo Zigon (glavni urednik), Zvone Ogrinc (odgovorni urednik), Peter Brglez (tehnični urednik), Janez Stana, Milan Rebek, Aleksander Kapus, Ani Smolej, Matjaž Zuraj, Tiska Tiskarna Ljubljana. Glasilo je po sklepu sekretariata za informacije oproščeno prometnega davka.

Diagnoza
št. 10

Je majhen jubilej,
deseta diagnoza,
prej slaba bolj, kot
dobra poezija.
In kakšna njena je
sedaj prognoza?
Če nihče nič ne reče —
»naj se razvija«!

O menzi govora je že
veliko.
Anketo zbrali so, in
rezultat!
Al' juho bomo pil' al'
hermeliko,
katera bolj za moč je
al' za scat.

Res pa je tudi, da
anketa,
izpadla je kot slabo
spričevalo
za tiste, ki kultura jim
ni sveta.
Bolj anatomija jim je
pomagalo.
Da predlog kdo bi dal,
kako na bolje
bi spremenil mineštro
v podjetju,
Kje pa? Zakaj? Med
sabo naj se kolje-
le tisti, ki ne vedri in
čaka v zavetju.
Nekdo se spomnil je v
GLASILU,
da žensko letošnje je
leto.
Nikjer pa, kakor po
pravilu
o naših, rekli da besedo
bi uneto.
Enakopravna je, trdimo
vsi,
a ona dela, otroke
vzgaja.
V dejavnostih je drugih
ni,
verjetno moškimi našim
to bolj ugaja.

Sestankov v Avtotehni
je veliko,
so nepripravljeni med
njimi mnogi
in skoraj vedno v drugo
se obliko
sprevržejo zato, ker
smo pretogi.
Al' tisti, ki ga vodi, nič
zgubi,
al' diskutanti nismo na
višini.
Primitivizma je veliko,
se mi zdi,
bolj ne — kot da —
živimo v zdravi klimi.
Kot zmaj smo brez to-
srednje glave.
Kdaj zrasla nova bo, no
vemo.
Pač, nismo vredni stare
slave,
dobliti glavo novo ne
uspemo.
Al' res razžira nas
ceroza
dvomov, jeze in
prepira?
Je stroga takšna
diagnoza.
Boljš prva, kakor druga
je zamera.

DIAGNOSTIK